

Norsk Lovtidende.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning

ifølge Lov af 1te April 1876.

N°. 28.

Udgivet 12te November.

1886.

Kongelig Forordning angaaende Konsulatvæsenet. 4 Novbr.

Vi Oscar, af Guds Naade Konge til Norge og Sverige, de Gothers og Venders,

Gjøre bitterligt, at efterat en naadigst nedsat Komite til Os er indkommet med underdanigst Forslag, have Vi, efterat vedkommende Myndigheders Betænkning er indhentet, fundet for godt naadigst at fastsætte følgende Forordning angaaende Konsulatvæsenet.

Kapitel 1.

Om Konsulatvæsenets Bestyrelse.

§ 1.

1. Bestyrelsen af Konsulatvæsenet tilkommer Ministeren for de udenrigske Anliggender i Alst, hvad der angaar de forenede Riger i Fællesskab. Han foredrager i sammensat Statsraad de Konsulatanliggender, som der skulle afgjøres af Kongen, udfærdiger den almindelige Instruktion for Konsulernes Embedsførelse, samt har Tilsyn med Forvaltningen af de forenede Rigers fælles Konsulskasse.

2. Ministeren for de udenrigske Anliggender skal indhente vedkommende svenske og norske Myndigheders Udtalelse, forinden han udfærdiger den i No. 1 omhandlede almindelige Instruktion eller foreskriver Forandring i eller Tillæg til samme eller afgjør andre Anliggender af større Betydning.

§ 2.

Særskilt svenske Konsulatanliggender henhøre under Kommercekollegiet og særskilt norske Konsulatanliggender under den Norske Regjerings Departement for det Indre.

§ 3.

Alle Konsulatanliggender, som ifølge denne Forordning henhøre under Kongens Afgjørelse, skulle, saafremt de ikke angaa Udredelse af særskilt svenske eller særskilt norske Statsmidler, foredrages i sammensat Statsraad, efterat de iforveien ere blevne forberedte paa den Maade, som Rigsaktens § 5 og Regjeringsformens § 10 foreskriver.

4 Novbr.

§ 4.

Stadig Samvirken skal til Fremme af Konsulatvæsenets Diemed finde Sted mellem Ministeren for de udenrigske Anliggender paa den ene samt Commerce-Kollegiet og den Norske Regjerings Departement for det Indre paa den anden Side. Ministeren skal derfor til enhver af de nævnte Myndigheder og enhver af disse til Ministeren afgive Meddelelse om de Foranstaltninger af mere almindelig Interesse, som de hver for sig i Henhold til Forskrifterne i §§ 1 og 2 iværksætte.

§ 5.

Finder Commerce-Kollegiet, at der for Sveriges Vedkommende, eller den Norske Regjerings Departement for det Indre, at der for Norges Vedkommende er Grund til at udfærdige nogen Forskrift til Jagttagelse for Konsulerne, som synes at burde bringes i Anvendelse ogsaa for det andet Rige, skal Ministeren for de udenrigske Anliggender underrettes derom. Efterat han derpaa har indhentet Udtalelse fra den af de nævnte Myndigheder, som ikke har vakt Spørgsmaalet, har han at afgjøre, om Forskriften bør udfærdiges som fælles for begge Riger eller ikke.

§ 6.

1. Hans Majestæts Gesandtskaber skulle stænke de forenede Rigers Konsulatvæsen i de Lande, hvor de ere ansatte, særlig Opmærksomhed, beskytte Konsulernes Rettigheder, give dem de Oplysninger og den Bistand, som de i sin Embedsvirksomhed maatte tiltrænge, samt forøvrigt gjennem enig Samvirken med dem søge at fremme de forenede Rigers og deres Undersaatters Bedste.

2. I dette Diemed ere Gesandtskaberne berettigede til i forekommende Tilfælde at indhente fra Konsulerne i Landet Beretninger og Meddelelser saavel som til at give dem Forskrifter til Jagttagelse. Saadanne Forskrifter maa dog ikke stride mod, hvad denne Forordning, den almindelige Instruktion eller særskilte af vedkommende svenske eller norske Embedsmyndigheder givne Bestemmelser indeholde.

3. Ministeren for de udenrigske Anliggender skal underrette Gesandtskaberne om de med Hensyn til Konsulatvæsenet vedtagne Forskrifter og Foranstaltninger, hvorom Gesandtskaberne bør have Kundskab.

§ 7.

Hvad denne Forordning indeholder om Konsulernes Virksomhed skal, forsaavidt derfor er Anvendelse, ogsaa gjælde for de af Hans Majestæts Gesandtskaber, til hvilke Konsulatforretninger ere eller maatte blive overdragne.

Kapitel 2.

Om Konsulaternes Personale. Udnævnelse og Afsted.

§ 8.

1. Konsulatforretningerne udføres af Konsuler og Vicekonsuler. De ere enten fra Hjemlandet udsendte, lønede Embeds-

mænd (consules missi) eller valgte blandt de paa Stedet bosatte 4 Novbr. Handlende eller andre dertil stiftede Personer (consules electi). I sidste Tilfælde bestaar deres Godtgjørelse alene i Sportler eller, hvor saadant findes nødvendigt, tillige i Bidrag til Kontorhold.

2. For at bistaa ved Konsulatforretningernes Udførelse kan ansættes af Staten lønneede Konsulatssekretærer, Rancellister, Kontorister og andre Tjenestemænd.

§ 9.

Konsulter og lønneede Vicekonsulter udnævnes og affædiges af Kongen. Ministeren for de udenrigste Anliggender har at bestikke og affædige ulønneede Vicekonsulter saavelsom de i § 8 No. 2 omhandlede, lønneede Tjenestemænd.

§ 10.

1. Lønneede Konsulter og Vicekonsulter skulle være svenske eller norske Undersaatter. De maa ikke for egen eller Andres Regning drive Handel eller anden Næring.

2. Ulønneede Konsulter og Vicekonsulter kunne være fremmede Magters Undersaatter.

§ 11.

1. Konsul eller Vicekonsul, som nyder Bidrag til Kontorhold, skal, saafremt han ikke selv taler og skriver det svenske eller norske Sprog, være forpligtet til stedsje at holde en Betjent, som er et af disse Sprog fuldkommen mægtig.

2. Undtagelse fra denne Bestemmelse kan af Ministeren for de udenrigste Anliggender indrømmes Konsul eller Vicekonsul for hans Tjenestetid eller ogsaa for vis bestemt Tid.

§ 12.

1. Konsul staar direkte under Ministeren for de udenrigste Anliggender, Commerce-Kollegiet og den Norske Regjerings Departement for det Indre samt Hans Majestæts Gesandtskab i det Land, hvor Konsulen er ansat.

2. Vicekonsul staar direkte under Konsulat eller undtagelsesvis under Gesandtskab.

3. Bestemmer Kongen, at en i Land udenfor Europa ansat Konsul foruden Bestyrelsen af det ham tillagte, særskilte Distrikt tillige skal have Tilsyn med Konsulerne i de øvrige Distrikter inden samme Land eller i nærliggende Lande, skal Ministeren for de udenrigste Anliggender give de nærmere Forskrifter, som med Hensyn til disse Embedsmænds indbyrdes Forhold maatte fornødiges.

§ 13.

Saafermt et Konsulat er af særegen Vigtighed for de forenede Riger, eller andre Omstændigheder give det en fremtrædende Betydning, kan Kongen bestemme, at det skal benævnes Generalkonsulat.

Kapitel 3.

Om Konsulaters og Vicekonsulaters Oprettelse og Besættelse m. m.

§ 14.

1. Opstaaer Spørgsmaal om Oprettelse af nyt Konsulat, om Inddragning, Forandring eller Deling af et allerede bestaaende, om Flytning af Konsulstation, om Oprettelse eller Inddragning af lønnet Vicekonsulatspost, om Tilstaaelse af Bidrag til Kontorhold eller til Afsløning af Konsulatbetjent eller om Forandring i Konsuls eller Vicekonsuls Afsløning, skal Sagen undergives Kongens Afgjørelse, efterat den er bleven forberedt paa den i § 3 bestemte Maade, samt efterat Ministeren for de udenrigske Anliggender derhos har indhentet Udtalelse fra vedkommende Gesandtskab eller Konsulat.

2. Bliver Konsuls- eller lønnet Vicekonsulatspost ledig, skal Ministeren derom underrette Kommerce-Kollegiet og den Norske Regjerings Departement for det Indre. Vækker ikke nogen af de nævnte Myndigheder Spørgsmaal som i forrige No. omhandlet, skrives til Postens Besættelse paa den nedenfor anordnede Maade.

§ 15.

1. Naar Konsulatspost, som ikke er forenet med diplomatisk Embede, skal besættes, paahviler det Ministeren for de udenrigske Anliggender at kundgjøre Ledigheden i den svenske og den norske Tidende, hvori saadanne Beskjendtgørelser efter gjældende Bestemmelser skulle indtages. Dog kunne Konsulatsposter af mindre Betydning, hvor det af Hensyn til Stedets fjerne Beliggenhed eller af andre Grunde maatte findes hensigtsmæssigt, besættes uden Beskjendtgørelse af Ledigheden.

2. I Beskjendtgørelsen skal angives Konsulens Embedsdistrikt og de Bønningsvilkår, som maatte være bestemte for Posten, ligesom Underretning skal meddeles om, hvad vedkommende Ansøgere have at iagttage.

3. Inden den Tid, som af Ministeren i hvert enkelt Tilfælde bestemmes, skulle Ansøgningerne med Bilag, alt i to Exemplarer, indsendes til Udenrigsdepartementet.

§ 16.

Underdanigst Forslag til en ledig Konsulatsposts Besættelse skal afgives for Sverige af Kommerce-Kollegiet og for Norge i Henhold til Bestemmelsen i § 3 af den Norske Regjering, og skal til den Ende Ministeren for de udenrigske Anliggender, naar Ansøgningstiden er udløbet, oversende det ene Exemplar af de indkomne Ansøgninger med Bilag til Kommerce-Kollegiet og det andet til den Norske Regjerings Departement for det Indre.

§ 17.

4 Novbr.

Forinden Forslag afgives om Besættelsen af en Konsulspost, der er bleven kundgjort ledig, skal med Forelæggelse af en bestemt Tid, som ikke maa overskride 3 Uger, Kommerce-Kollegiet indhente Udtalelser om Ansøgerne fra Handels- og Søfartskomiteerne i Sveriges fornemste Søstæder og den Norske Regjerings Departement for det Indre fra Børskomiteerne i Norge. Efter Udløbet af den fastsatte Tid afgives Forslag, hvad enten de begjærte Udtalelser ere indkomne eller ikke.

§ 18.

1. I Forslagene skal, naar dertil er Anledning, opføres tre Ansøgere i den Orden, hvori de antages at burde komme i naadigst Betragtning.

2. Findes ikke nogen til Posten antagelig Ansøger, skal det bero paa Kongens Afgjørelse, hvorvidt Ledigheden paany skal kundgøres, og isaafald hvorvidt nogen Forandring skal finde Sted i de for givne Bestemmelser.

§ 19.

Den i §§ 15—18 foreskrevne Fremgangsmaade ved Ansættelse af Konsuler skal ogsaa besolges ved Ansættelse af lønmede Vicekonsuler, hvorhos vedkommende Konsuls Udtalelse skal indhentes.

§ 20.

1. U lønmede Vicekonsuler ansættes paa de Steder inden en Konsuls Distrikt, hvor Ministeren for de udenrigske Anliggender finder saadant fornødent. De kunne dels ansættes udenfor Konsulens Station for at udøve selvstændig Embedsvirksomhed, dels ved selve Stationen, for enten stadig at bistaa ham ved Forretningerne eller for at forestaa Embedet, naar han ved Fravær, Sygdom eller andet Forsald er hindret fra selv at bestyre samme.

2. Ministeren skal indhente vedkommende Konsuls Udtalelse, naar der er Spørgsmaal om Oprettelse af en ny eller om Gjenbesættelse eller Inddragning af en allerede bestaaende, ulønnet Vicekonsulspost.

3. Saadan Betænkning skal af Konsulen indsendes gennem Hans Majestæts Gesandtskab, naar saadant findes i Landet. Samme Forskrift gælder for det Tilfælde, at Konsulen selv fremsætter Forslag om Oprettelse, Gjenbesættelse eller Inddragning af ulønnet Vicekonsulspost.

§ 21.

Har Konsulen at afgive Betænkning om paatænkt Ansættelse af ulønnet Vicekonsul, eller vil Konsulen selv fremsætte Forslag herom eller om Gjenbesættelse af saadan Post, skal han indsende fuldstændig Redegørelse for de Forhold, der antages at gøre Posten nødvendig, samt tillige, forsaavidt vedkommende Sted er København, meddele Opgave over Antallet og Drægtigheden af de svenske og norske Fartøier, som i de fem sidste Aar have besøgt Havnen.

4 Novbr.

§ 22.

1. Naar en ulønnet Vicekonsulspost skal besættes, har vedkommende Konsul enten direkte eller, naar Gesandtskab er ansat i Landet, gennem dette at afgive Forslag til Ministeren for de udenrigste Anliggender om en for Posten stiftet Person samt i Fors bindelse dermed tillige indsende Opgave over de indkomne Ansøgninger.

2. Ansøgning om ulønnet Vicekonsulspost saavel som en Konsuls Forslag til en saadan Posts Besættelse skal indeholde Oplysning om Ansøgerens fuldstændige For- og Tilnavn, Fødested, Fødselsaar, Nationalitet og Stilling saavel som det eller de Sprog, han foruden sit Modersmaal er mægtig.

§ 23.

1. Hans Majestæts Gesandtskaber skulle ved Indsendelsen af Konsulernes Betænkninger eller Forslag angaaende Vicekonsulsposter paase, at de i §§ 21 og 22 givne Forfrister iagttages, samt vedføie egen Udtalelse i Sagen.

2. Har der meldt sig flere Ansøgere til en ulønnet Vicekonsulspost, skal Gesandtskabet søge at indhente saa fuldstændige Oplysninger om dem, at Ministeren for de udenrigste Anliggender med Sikkerhed kan bedømme deres Vekvenhed for Posten. Finder Gesandtskabet ikke nogen af Ansøgerne fuldt stiftet for Posten, har det at træffe Foranstaltning til Tilveiebringelse af en mere tilfredsstillende Person.

§ 24.

1. Ved Ansættelse af lønnede Konsulatbetjente kan Ministeren for de udenrigste Anliggender, saafremt han finder det nødvendigt, paa hensigtsmæssig Maade kundgjøre Posten ledig. Han bør altid, førend Bestikkelsen udfærdiges, indhente vedkommende Konsuls Udtalelse om den eller dem, der have meldt sig som Ansøgere.

2. Finder Ministeren Grund til at afskedige lønnet Konsulatbetjent, skal han ligeledes høre vedkommende Konsul i Sagen.

Kapitel 4.

Om Tjenestefrihed.

§ 25.

1. Det tilkommer Ministeren for de udenrigste Anliggender paa Ansøgning at meddele Konsul Tjenestefrihed for høist et Aar. Soges Tjenestefrihed for længere Tid end et Aar eller Forlængelse af Tjenestefrihed udover dette Tidsrum, skal Sagen undergives Kongens Afgjørelse. Vedkommende Konsul kan tilstaa lønnet Vicekonsul Tjenestefrihed for et Tidsrum af høist 2 Maaneder. Soges Tjenestefrihed for længere Tid, skal Ministerens Samtykke indhentes.

2. Vedkommende Konsul kan ogsaa meddele ulønnet Vicekonsul 4 Novbr. ful saavel som lønnet Konsulatbetjente Tjenestefrihed.

§ 26.

1. Lønnet Konsul kan paaregne at erholde en Tjenestefrihed af to Maaneder om Aaret, naar saadant uden Uleilighed kan ske. Konsulen skal for hver Gang, han ønsker at benytte sig heraf, indsende Ansøgning til Ministeren for de udenrigske Anliggender i betimelig Tid, forinden Tjenestefriheden skal indtræde, og oppebie hans Svar.

2. Ulønnet Konsul kan uden særskilt Tilladelse begive sig udenfor sit Distrikt, hver Gang for en Tid af høist fjorten Dage.

3. Er ulønnet Konsuls Distrikt beliggende udenfor Europa, kan han derhos i fornødent Fald forlade samme en Gang om Aaret for høist tre Maaneder uden særskilt Tilladelse, naar Tiden ikke tillader at indhente saadan pr. Post.

§ 27.

1. I den Tid en Konsul nyder Tjenestefrihed, skal Vicekonsulen, saafremt saadan findes ansat paa Stedet, forestaa Embedet. I modsat Fald har Ministeren for de udenrigske Anliggender efter Forslag af Konsulen dertil at bestikke en duelig Person. Naar lønnet Vicekonsul erholder Tjenestefrihed, har Ministeren eller vedkommende Konsul, om det findes fornødent, at bestikke Stedsfortræder.

2. I de Tilfælde, der omhandles i § 26 No. 2 og 3, skal Konsulen, saafremt Vicekonsul ikke findes ansat ved Stationen, overdrage Forretningernes Varetagelse til en duelig Person, til hvem Konsulen har Tillid.

§ 28.

Naar Tjenestefrihed tilstaaes Konsul eller, for længere Tid end to Maaneder, lønnet Vicekonsul, skal Ministeren for de udenrigske Anliggender derom underrette Commerce-Kollegiet, den Norske Regjerings Departement for det Indre og vedkommende Gesandtskab samt derhos meddele Oplysning om Stedsfortræderens Navn, naar saadan af ham er tilforordnet. Naar Tjenestefrihed tilstaaes lønnet Vicekonsul af vedkommende Konsul, skal denne afgive lignende Underretning til Ministeren og til vedkommende Gesandtskab.

§ 29.

Konsul, som har erholdt Tjenestefrihed eller benytter sig af den i § 26 No. 3 tilstaaede Ret til uden særskilt Tilladelse at begive sig udenfor sit Distrikt, skal underrette Ministeren for de udenrigske Anliggender og vedkommende Gesandtskab om Dagen for saavel Afreisen fra som Tilbagekomsten til Stationen samt

4 Novbr. meddele, til hvem han i Tilfælde maatte have overdraget Konsulatforretningerne. Ministeren skal herom underrette Kommerce-Kollegiet og den Norske Regerings Departement for det Indre.

§ 30.

1. Uønnet Vicekonsul, som ikke er ansat ved Konsulsstation, kan uden særskilt Tilladelse være fraværende fra sin Station i høist fjorten Dage ad Gangen. Saa ofte dette sker, skal Vicekonsulen overdrage Forretningerne til en af ham selv valgt, duelig Person samt derom underrette Konsulen i Distriktet.

2. Ønsker saadan Vicekonsul, som omhandles i No. 1, at erholde længere Tjenestefrihed, skal han for Konsulen i Distriktet foreslaa en duelig Person til midlertidig at forestaa Posten. Saa fremt den ansøgte Tjenestefrihed tilstaaes, skal Konsulen tilforordne Stedfortræder og underrette Hans Majestæts Gesandtskab herom, hvis saadant findes ansat i Landet.

3. Uønnet Vicekonsul, som er ansat ved Konsulsstation, skal, saafremt han ønsker at nyde Tjenestefrihed, herom underrette vedkommende Konsul. Saa fremt denne finder Stedfortræder nødvendig, har han at beskikke saadan.

Kapitel 5.

Om Konsulers og Vicekonsulers Afsettelse, Suspension m. m.

§ 31.

Konsul eller lønnet Vicekonsul, som Kongen anser for at have forspildt hans Tillid, kan uden Lovmaal og Dom af Kongen afsættes.

§ 32.

Bestemmer Kongen, at lønnet Konsuls- eller Vicekonsulspost skal inddrages eller omreguleres, eller finder Kongen, at Rigets Tærv ellers fordrer det, kan han tilbagekalde Indehaveren. Efter saadan Tilbagekaldelse, er Indehaveren berettiget til at oppebære Værtpenge med et passende, af Kongen bestemt Beløb, indtil han bliver ansat i anden lønnet Post eller erholder Afsted.

§ 33.

Uønnet Konsul skal være forpligtet til, naarsomhelst Kongen finder, at Rigets Tærv fordrer det, at fratræde sin Post uden Krav paa Godtgjørelse.

§ 34.

1. Uønnet Vicekonsul kan af Ministeren for de udenrigske Anliggender meddeles Afsted fra Posten, naar Ministeren dertil finder Grund.

2. Uønnet Vicekonsul skal være forpligtet til, naarsomhelst Ministeren finder det tjenligt, at fratræde sin Post uden Krav paa Godtgjørelse.

3. Saasnart en ny, af Kongen udnævnt eller tilforordnet 4 Novbr. Konsul har tiltraadt sin Post, skal, saafremt ulønnet Vicekonsul findes ansat ved Stationen, den for denne udfærdigede Bestikkelse ophøre af sig selv; dog kan Bestikkelsen paa Konsulens Forslag fornyes af Ministeren.

§ 35.

1. Bliver en Konsul eller lønnet Vicekonsul sat under Tiltale for Forbrydelse, der angaar hans borgerlige Agtelse, opgiver han sit Vo til Konkursbehandling eller forekommer andre tvingende Grunde, skal Ministeren for de udenrigske Anliggender suspendere Konsulen eller Vicekonsulen fra Tjenesten og anmelde Sagen for Kongen.

2. Vedkommende Konsul kan suspendere ulønnet Vicekonsul saavel som lønnet Konsulatbetjent fra Tjenesten i lignende Tilfælde som de i forrige No. omhandlede. Træffes saadan Forjoining, skal Konsulen derom underrette Ministeren og vedkommende Gesandtskab og samtidig gjøre Rede for de Grunde, der have foranlediget Suspensionen, ligesom han skal indsende den Suspenderedes Erklæring, forsaavidt saadan har kunnet indhentes. Ministeren har derpaa at afgjøre, hvad videre i Sagen bør foretages.

§ 36.

1. Er Konsul eller lønnet Vicekonsul, uden at det er kommet til Konkurs, geraadet i saadan Forlegenhed, at han har overgivet sit Vo til Kreditorernes Forvaltning, skal Ministeren for de udenrigske Anliggender anmelde dette for Kongen, som bestemmer, hvorvidt Konsulen eller Vicekonsulen skal vedblive Embedets Bestyrelse eller ikke.

2. Forsaavidt angaar ulønnet Vicekonsul, hvis Vo er stillet under hans Kreditors Forvaltning, tilkommer det Ministeren efter Anmeldelse fra vedkommende Konsul at bestemme, hvorvidt Vicekonsulen skal blive staaende i sin Post eller ikke.

§ 37.

Finder Kommerce-Kollegiet, den Norske Regjerings Departement for det Indre eller vedkommende Gesandtskab, at en Konsul eller lønnet Vicekonsul forsætlig har begaaet Forbrydelse i sit Embede eller undladt at opfylde sin Embedspligt eller vist Stjodsløshed, Forsømmelighed, Uforstand eller Uduelighed i sit Embede, skulle de derom underrette Ministeren for de udenrigske Anliggender. Saavel i dette Tilfælde, som naar Ministeren ellers finder, at der i ovennævnte Henseender kan lægges en Konsul eller lønnet Vicekonsul noget tillast, skal Ministeren efter Omstændighederne give Vedkommende en passende Tilrettevisning eller anmelde Sagen for Kongen, som bestemmer, om nogen og isaafald hvilken Forjoining i Anledning heraf bør træffes.

4 Novbr.

§ 38.

1. Finder forøvrigt Nogen at have Grund til Klage over en Konsuls eller lønnet Vicekonsuls Embedsforrelse, kan han derom henvende sig til Kommercekollegiet eller Departementet for det Indre, alt eftersom Sagen angaar et svensk eller norsk Anliggende. Saadan Klage kan indgives gennem vedkommende Gesandtskab eller, om den angaar lønnet Vicekonsul, gennem vedkommende Konsul.

2. Finder Kommercekollegiet eller Departementet for det Indre efter foretagen Undersøgelse, at Klagen er befoiet, kan Vedkommende tildeles en passende Tilrettevisning, saafremt ikke den paaklagede Handling er af den Bestaafenhed, at Sagen bør behandles efter Bestemmelserne i foregaaende §.

§ 39.

1. Er der til Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre, alt eftersom Sagen angaar svensk eller norsk Anliggende, eller til vedkommende Gesandtskab eller Konsul indkommet Klage over, at en ulønnet Vicekonsul eller lønnet Konsulatbetjent har gjort sig skyldig i lovstridige Handlinger eller Forsømmelighed i Tjenesten, skal vedkommende Myndighed, naar den efter at have indhentet den angivelig Skyldiges Forklaring dertil finder Grund, anmelde Sagen for Ministeren for de udenrigste Anliggender, som har at afgjøre, hvorvidt den bliver at henvise til Behandling ved Domstolene, eller om anden Forsoining bør træffes.

2. Klager over lovstridige Handlinger eller Forsømmelighed i Tjenesten af de i No. 1 omhandlede Personer kunne ogsaa anmeldes direkte for Ministeren.

§ 40.

1. Sogsmaal for Embedsforbrydelser skal anlægges og paa-
kjendes i Sverige ved Svea Hofret, naar det angaar Konsul eller lønnet Vicekonsul, og ved Stockholms Raadstueret, naar det angaar ulønnet Vicekonsul eller lønnet Konsulatbetjent, samt i Norge, hvad enten Sogsmaalet anlægges mod Konsul, Vicekonsul eller lønnet Konsulatbetjent, ved Kristiania Byret.

2. Konsuler, Vicekonsuler og lønede Konsulatbetjente, der ikke ere svenske eller norske Undersaatter, tiltales for Embedsforbrydelser i det af Rigerne, som Kongen bestemmer, forsaavidt Forbrydelsen ikke indbefatter en særskilt Fornærmelse mod det ene Rige eller dets Undersaatter, i hvilket Tilfælde Angjældende sættes under Tiltale i dette Rige.

§ 41.

1. Naar en Konsul bliver affat fra sit Embede, suspenderet eller tilbagekaldt, eller naar han fratræder Posten, erholder Afsted eller tilfældigt offentligt Hverv paa andet Sted eller afgaar ved Døden, skal, dersom Vicekonsul findes ansat ved Sta-

tionen, denne indtil videre bestyre Embedet. Har Vicekonsulen 4 Novbr. Forsald, findes han uskiftet, ansees Ansættelse af særskilt Stedfortræder af andre Grunde fornøden, eller er Vicekonsul ikke ansat paa Stedet, skal Ministeren for de udenrigske Anliggender, efter Forslag af vedkommende Gesandtskab, hvor saadant findes ansat, overdrage en dertil skiftet Person at forestaa Embedet indtil videre, og indtil Kongens Bestemmelse er afgivet. Gjør Forholdene det nødvendigt, kan Gesandtskabet imidlertid træffe Forjoining til Konsulatforretningernes Varetagelse.

2. Naar et af de i foregaaende No. opregnede Tilfælde indtræffer med lønnet Vicekonsul, skal Ministeren efter vedkommende Konsuls Forslag, hvilket, hvor Gesandtskab findes ansat i Landet, indsendes gennem dette, forordne en dertil skiftet Person til indtil videre at forestaa Posten. I disse Tilfælde tilkommer der Konsulen den samme Ret, som i No. 1 er tillagt Gesandtskabet.

§ 42.

1. Dersom ulønnet Vicekonsul afaar ved Døden eller paa Grund af Bestemmelsen i § 35 No. 2 af vedkommende Konsul bliver suspenderet fra Posten, kan Konsulen, saafremt han anser det nødvendigt, overdrage en dertil skiftet Person at forestaa Posten indtil videre, og indtil Ministeren for de udenrigske Anliggender har kunnet fatte og meddele sin Bestemmelse i Sagen. Den Persons Navn og Stilling, til hvem Konsulen har overdraget dette Hverv, skal af Konsulen opgives saavel til Ministeren som til vedkommende Gesandtskab.

2. Hvad i No. 1 er sagt, gælder ogsaa med Hensyn til lønnet Konsulatbetjent.

Kapitel 6.

Om Konsulers og Vicekonsulers Overtagelse af Embedet.

§ 43.

1. I Diplom, som udfærdiges for Konsul eller lønnet Vicekonsul, skal Stationen angives ligesom ogsaa for Konsulens Vedkommende det ham anviste Distrikt.

2. Bestikkelse, der udfærdiges for ulønnet Vicekonsul, skal ligeledes indeholde Oplysning om hans Station.

§ 44.

Anerkjendelse (Exequatur) af Konsul eller Vicekonsul, besørjes udvirket af Ministeren for de udenrigske Anliggender.

§ 45.

1. Konsulen skal, saasnart han har tiltraadt sin Stilling, derom underrette Ministeren for de udenrigske Anliggender,

4. Kobbr. Kommerce-Kollegiet, den Norske Regjerings Departement for det Indre og vedkommende Gesandtskab samt ligeledes give det tilkjende for Vicekonsulerne i Distriktet.

2. Vicekonsul, som er ansat paa andet Sted end Konsulsstationen, skal, saasnart han har begyndt sin Tjeneste, derom underrette Konsulen i Distriktet.

§ 46.

1. Konsul eller lønnet Vicekonsul skal, naar han tiltræder Posten, aflægge Ed som svensk og norsk Embedsmand, forsaavidt han ikke allerede før har aflagt saadan Ed.

2. Eden, hvortil Formular meddeles af Ministeren for de udenrigske Anliggender samtidig med Underretning om Udnævnelsen, skal aflægges skriftlig i 2 Exemplarer, det ene i det svenske og det andet i det norske Sprog, samt indsendes til Ministeren, af hvem det norske Exemplar bliver at tilstille den Norske Regjerings Departement for det Indre.

§ 47.

1. Saasnart en ny af Kongen udnævnt eller under Vedigthed tilforordnet Consul tiltræder Posten, skal han med Nøiagtighed gjennemgaa Konsulatets Arkiv samt gjøre Anmærkning ved enhver væsentlig Mangel eller Uregelmæssighed, som forefindes.

2. Efter foretagen Gjennemgaaelse skal Konsulen til Ministeren for de udenrigske Anliggender afgive Indberetning, ledsaget af de Bemærkninger, hvortil han har fundet Anledning. Med denne Indberetning skal følge en Opgave over de Love m. m., som findes ved Konsulatet, Antallet og Beskaffenheden af der førte Bøger og Fortegnelser samt over Staten tilhørende Inventariesager saasom Møbler, Segl, Flag o. s. v.

§ 48.

Saadan Gjennemgaaelse, som i foregaaende § omhandlet, bør ogsaa foretages af Vicekonsul, saasnart han har tiltraadt Posten. Han har derhos at anmelde for Konsulen i Distriktet, hvad han under Gjennemgaaelsen har fundet at bemærke, samt til denne at indsende saadan Opgave, som omhandlet i ovennævnte §.

Kapitel 7.

Om Konsulers og Vicekonsulers Embedsvirksomhed.

Almindelige Bestemmelser.

§ 49.

1. Konsulen skal med Trost og Nidkjærhed vaage over de forenede Rigers Interesser, af yderste Evne søge at fremme deres Bedste, særlig hvad Handel og Søfart angaar, samt med Nøiagtighed udføre, hvad der ved Love og Anordninger eller vedkommende Myndigheders Forskrifter er eller bliver ham paalagt.

2. Konsulen skal saavel i Almindelighed bistaa svenske og 4 Novbr. norske Søfarende, i Overensstemmelse med hvad denne Forordning nærmere bestemmer, som særskilt paa, at Førere af svenske og norske Fartøier, der anløbe Stationen, komme til at nyde godt af dem tilkommende Rettigheder.

3. Konsulen skal ogsaa beskytte andre svenske og norske Undersaatters Person, Eiendom og Rettigheder samt bør gaa dem tilhaande med Raad og Daad, saavidt han dertil finder Tøie, og det kan ske uden Tilfidsættelse af hans øvrige Pligter.

4. Konsulen kan under Udøvelsen af sine Embedspligter fordre tilbørlig Agtelse af svenske og norske Undersaatter samt Lydighed med Hensyn til, hvad han i Kraft af denne Forordning samt gjældende Love og Forskrifter paa Embeds Begne bestemmer og foreskriver.

§ 50.

Konsulen bør stedse søge at bevare et godt og værdigt Forhold til Myndighederne i det Land, hvor han er ansat. Han skal omhyggelig afholde sig fra al Deltagelse i foreskaldende politiske Demonstrationer og hverken hemmelig eller aabenbart opmuntre eller understøtte Angreb paa den bestaaende Regjering.

§ 51.

1. Konsulen skal gjøre sig nøie bekendt med den Stilling, som gjældende Traktater og Landets Love og Sædvaner anvise ham, samt derefter rette sin Handlemaade i forekommende Tilfælde.

2. De i Tyrkiet eller Lande udenfor Europa ansatte Konsuler, som paa Grund af gjældende Traktater have en særegen Jurisdiktion, skulle ved Udøvelsen af saadan Myndighed over svenske og norske Undersaatter rette sig efter de Bestemmelser, som indeholdes i de mellem de forenede Riger og det fremmede Land bestaaende Traktater, samt de Forskrifter, som i denne Henseende af Kongen udsærdiges.

§ 52.

Udbryder Krig, skal Konsulen nøie rette sig efter, hvad der for saadanne Tilfælde er eller bliver foreskrevet.

§ 53.

1. Erfarer en Konsul, at de mellem de forenede Riger og det Land, hvor han er ansat, bestaaende Handels- og Søfartstraktater eller andre Overenskomster ikke nøiagtig besolges, eller at de Rettigheder eller Fordele, som i Henhold til indgaaede Overenskomster eller almindelig Folkeret tilkomme de forenede Rigers Undersaatter, forholdes nogen af dem, skal Konsulen derom gjøre Indberetning til Ministeren for de udenrigste Anliggender og Hans Majestæts Gesandtskab, hvor saadant findes ansat i Landet.

4 Novbr. 2. Vignende Indberetning skal Konsulen ogsaa gjøre, saafremt han ulovlig eller i Strid med gjældende Overenskomster hindres i Udøvelsen af sine Embedsforretninger af Myndighederne i Landet eller ikke af disse erholder den Bistand, som han er berettiget til at kræve.

§ 54.

Konsulen maa ikke afgive Erklæringer eller Meddelelser i Embedsanklagender til private Personer eller med den Undtagelse, som særlige Omstændigheder kunne foranledige, til andre svenske eller norske Myndigheder end dem, under hvilke han direkte henhører. Konsulen bør dog, forsaavidt dertil er Anledning, besvare de fra Myndigheder eller private Personer indløbne Forespørgsler om faktiske Forhold.

§ 55.

1. Konsulen skal tage noie vare paa Konsulatets Arkiv og Staten tilhørende Inventariesager, som findes ved Konsulatet, samt med Orden og Noiagtighed føre saavel Brevbexlingen i Embedsanklagender som de Bøger og Protokoller, der ere foreskrevne i § 61.

2. Konsul, som driver Handel eller anden Næring, skal stedse holde de til saadan Bedrift hørende Bøger og andre private Dokumenter fuldstændig adskilte fra Konsulatets Arkiv.

§ 56.

Bliver svensk eller norsk Undersaat tiltalt for udenlandsk Domstol paa et Sted, hvor Konsul er ansat, i Sag, som angaar hans personlige Frihed, bør Konsulen, naar han hertil af Tiltalte opfordres, selv eller ved en paalidelig Befuldmægtiget overvære Forhøret og Rettergangen.

§ 57.

1. Afgaar svensk eller norsk Undersaat ved Døden paa det Sted, hvor Konsul er ansat, eller andetsteds inden hans Distrikt, og er hverken Arving eller Befuldmægtiget for Arving eller af den Afdøde udnævnt Testamentssekretor tilstede, skal Konsulen, saasnart han erholder Underretning om Dødsfaldet, indtil videre antage sig de Efterladenskaber, som maatte findes, forsaavidt gjældende Traktater, Landets Love eller særlige Omstændigheder ikke ere til Hinder derfor.

2. Konsulen skal tillige uopholdelig gjøre Anmeldelse om Dødsfaldet og Efterladenskaberne til Ministeren for de udenrigske Anliggender angaaende Svensker, som ikke vare Sømænd, til Commerce-Kollegiet angaaende svenske Sømænd og til den norske Regerings Departement for det Indre, dersom den Afdøde var Nordmand.

3. Har Konsulen antaget sig Efterladenskaberne, skal han uden at afvente nærmere Forskrifter besørge Optegnelse over Boet

og træffe de Foranstaltninger, som for sammes behørig Bevaring 4 Novbr. ere uomgængelig nødvendige. Har ikke inden sex Maanedes regnet fra den Tid, da den i forrige No. foretagne Anmeldelse bør være kommen vedkommende Myndighed ihænde, loblig Arving indfundet sig eller sendt Besuldmægtiget eller givet Forfrist om, hvorledes der skal forholdes med Efterladenskaberne, skal Konsulen søge at realisere samme paa fordelagtigste og hurtigste Maade samt indsende Beholdningen henholdsvis til Ministeren for de udenrigske Anliggender, Commerce-Kollegiet eller Departementet for det Indre. Efterladenskaber efter Somænd kunne dog efter Omstændighederne realiseres eller hjemsendes, uden at Arvingernes Bestemmelse afventes.

4. Er Konsulen hindret fra at antage sig Efterladenskaberne, skal han dog saavidt muligt tilse, at fraværende Arvingers Ret ikke krænkes, og isaafald ogsaa afgive saadan Indberetning, som foreskrives i No. 2.

5. Dersom der paa det Sted, hvor Konsul er ansat, eller andetsledes i hans Distrikt dør en Udlandig, om hvem Konsulen ved eller har Grund til at antage, at han efterlader Arvinger i Sverige eller Norge, skal Konsulen søge Oplysning om Efterladenskaberne samt ufortøvet afgive Indberetning til Ministeren eller Departementet for det Indre, alt efter Omstændighederne.

§ 58.

Enhver Forretning, som Notarius publicus i de forenede Riger er berettiget til at udføre, skal ogsaa kunne udføres af en Konsul med Retsvirkning ligeoverfor svenske eller norske Underaatter, forsaavidt svensk eller norsk Lov eller det fremmede Lands Lov ikke lægger Hindring i Veien derfor.

§ 59.

De i §§ 49—56 og 58 givne Bestemmelser gjælde ogsaa for Vicekonsuler, dog at den Anmeldelse, hvorom handles i § 53, af Vicekonsulen bliver at afgive til Konsulen i Distriktet, som derom underretter vedkommende Myndighed. Forfristen i § 57 No. 1 gjælder, forsaavidt den kan komme til Anvendelse, ogsaa for Vicekonsuler. Disse have at give Indberetning til Konsulen i Distriktet om de af dem trufne Forøininger og erhverve hans Bestemmelse i Sagen. Alene i det Tilfælde, at særegen Hurtighed paa kræves, kan Vicekonsulen henvende sig direkte til vedkommende svenske eller norske Myndighed. Isaaafald bør han samtidig underrette Konsulen i Distriktet om det Indtrufne, og hvad der i Anledning deraf er foretaget.

§ 60.

1. Konsul kan udfærdige Pas for svenske eller norske Underaatter.

4 Novbr. 2. Vicekonsul maa uden særskilt Bemyndigelse af Ministeren for de udenrigske Anliggender kun udfærdige Pas for svensk eller norsk Somand.

3. Visering af Pas kan foretages saavel af Vicekonsul som af Konsul.

§ 61.

1. Ved hvert Konsulat og Vicekonsulat skal føres følgende Bøger og Protokoller:

- a) Journal over indkommende Sager;
- b) Kopibog over udgaende Skrivelser; og
- c) Fortløbende Protokol over Notarialforretninger saavel som Fortegnelse over Attester, Certifikater, Bekræftelser samt udstedte og viserede Pas.

2. Ved Konsulat eller Vicekonsulat i København skal tillige føres:

- d) Fortegnelser over Fartøier eller saakaldte Skibsklister;
- e) Fortegnelse over Af- og Paamønstre af Søfolk; samt
- f) Protokol over Forhør og Tvistemaal, edelige og andre Forklaringer m. m. af lignende Beskaffenhed.

3. Ved Konsulat, men ikke ved Vicekonsulat, skal føres:

- g) Matrifel over de svenske og norske Undersaatter, som ere bosatte inden Distriktet og forlange at indskrives ved Konsulatet.

4. De ovenfor under c og f opregnede Bøger og Protokoller kunne, hvor dette uden Uleilighed kan ske, føres under Et.

§ 62.

Ved hvert Konsulat og Vicekonsulat skal findes Embedssegel eller Stempel, som af Ministeren for de udenrigske Anliggender bejorges anskaffet og tilstillet vedkommende Konsul.

§ 63.

1. Konsul eller Vicekonsul kan paa sit Embedslokale eller det Hus, han bebor, have Konsulslag heiset, saafremt saadant er almindelig Skik blandt de øvrige Konsuler paa Stedet, eller naar det ved specielle Anledninger findes fornødent.

2. Ligeledes kan Konsul eller Vicekonsul have Unionsbaabnet anbragt paa Embedslokalet, naar saadant behøves for at gjøre dette bemærket.

3. Forpøining til Anskaffelse af Flag og Baabensfold træffes af Ministeren for de udenrigske Anliggender.

§ 64.

1. Konsulat eller Vicekonsulat skal holdes aabent hver Søndag i saa lang Tid, som Forholdene paa hvert enkelt Sted under de forskjellige Årstider kræve. Opslag med Tilkendegivende herom skal til Underretning for Vedkommende findes anbragt

paa Døren til den Leilighed, hvor Konsulen eller Vicekonsulen har 4 Nøvbr sit Embedslokale.

2. Konsul eller Vicekonsul maa dog ikke unddrage sig for at yde Embedsbistand paa anden Tid, naar saadant er uomgængelig nødvendigt.

§ 65.

Paa hvert Konsulat og Vicekonsulat skal findes et Exemplar af denne Forordning, af den almindelige Instruction for Konsulernes Embedsførelse, af de svenske og norske Søfartslove og andre Love og Forordninger, som indeholde Bestemmelser om Konsulernes Virksomhed. Saavidt muligt bør tillige de i de forenede Riger og Landet gjældende Toldtariffer og Toldlove findes at tilgaa ved hvert Konsulat og Vicekonsulat. Har Konsulatet eller Vicekonsulatet sin Station i København, skal der tillige saavidt muligt forefindes en nøiagtig og fuldstændig Opgave over samtlige Afgifter, som paa Stedet paahvile de forenede Rigers Fartøier, samt derhos fornødne Oplysninger baade om fremmede Fartøiers Rettigheder i de forenede Riger efter gjældende Traktater og om de Rettigheder, som paa Grund af Traktater tilkomme svenske og norske Fartøier i Landet.

2. Alle til Opfyldelse af Forstrifterne i foregaaende No. nødvendige Oplysninger betræffende de forenede Riger saavel som der udførte Anordninger skulle tilstilles vedkommende Konsuler af Ministeren for de udenrigske Anliggender, Commerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre paa den Maade, hvorom disse indbyrdes komme overens.

§ 66.

1. Saavel Vicekonsul som Consul bestyrer i Almindelighed sit Embed paa eget Ansvar. Vedkommende Consul skal dog være ansvarlig for saadanne Forfoininger fra en Vicekonsuls Side, som ere blevne ham forestkrevne af Konsulen.

2. Om Ansvar for Konsulskassen tilkommende Afgifter saavel som for Penge eller Andet, som ved Konsulat eller Vicekonsulat modtages til Forvaring, Forvaltning eller Redegjørelse, findes Bestemmelser i § 105.

§ 67.

1. Finder en Consul, at der for ham er Grund til personlig at begive sig til Vicekonsulsstation inden Distriktet for at anfille Undersøgelse om Vicekonsulens Embedsførelse eller i andet Diemed, skal han gjøre Forestilling i Sagen til Ministeren for de udenrigske Anliggender, som afgjør, hvorvidt Konsulen kan foretage Rejsen paa offentlig Bekostning.

2. Skalde Forholdene ikke tilstede at indhente Ministerens Bestemmelse, kan Konsulen paa egen Haand foretage Rejsen, men er da, hvad Rejsegodtgjørelse angaar, underkastet den Beslut-

4 Novbr. ning, som Ministeren efter at have gjort sig bekendt med de foreliggende Omstændigheder finder Grund til at meddele:

§ 68.

Konsul maa ikke af anden Regjering end den, til hvilken han staar i undersaatligt Forhold, modtage nogen Bestilling eller noget Hverv, medmindre Ministeren for de udenrigske Anliggender dertil giver skriftligt Samtykke.

Jndberetninger i Embedsauliggender.

§ 69.

1. Konsulen skal med Opmærksomhed følge de forenede Nigers Handel og Søfart paa Distriktet, søge at erhverve sig hurtig og fuldstændig Underretning om alle de Forhold, som kunne antages at have væsentlig Indflydelse paa denne Handel og Søfart, samt om sine Jagttagelser og Erfaringer i saa Henseende afgive Jndberetninger i Henshold til, hvad § 70 No. 2 og § 71 nærmere bestemmer.

2. Specielt paahviler det Konsulen at afgive Jndberetning om de fra Stats- eller Kommunalmyndighed udgaaende Bestemmelser, saasom Love, Forordninger, Kundgjørelser, Paabud m. m., vedkommende Handels-, Søfarts- og Toldforhold, Havne-, Lods- og Karantænevæsen og Vignende, forsaavidt saadanne Bestemmelser udelukkende angaa Konsulens Distrikt eller nogen Del deraf eller for Distriktet har særskilt Betydning.

3. Konsulen bør ogsaa gjøre sig bekendt med de Forhold inden Distriktet og med de fra Myndighederne udgaaende Bestemmelser, som uden at vedrøre Handel og Søfart dog kunne være af Interesse for de forenede Niger, samt derom afgive Jndberetning.

§ 70.

1. Angaa saadanne Bestemmelser, som omhandlet i § 69 No. 2 og 3, Landet i dets Helhed, skal Konsulen eller, hvor flere saadanne findes i Landet ansatte, den iblandt dem, som Ministeren for de udenrigske Anliggender dertil udser, afgive Beretninger om disse Bestemmelser.

2. Alle i denne og foregaaende § foreskrevne Jndberetninger skulle afgives i 2 Exemplarer, hvoraf det ene skal indsendes til Ministeren for de udenrigske Anliggender og det andet til den Norske Regjerings Departement for det Indre. Det Ministeren tilstillede Exemplar skal, saasnart han har gjort sig bekendt med samme, afgives til Kommerce-Kollegiet, saafremt Sagen ikke henhører under Ministerens egen Behandling.

§ 71.

1. Konsulen skal ufortøvet til Kommerce-Kollegiet eller

Departementet for det Indre anmeldte Udbrud af epidemisk eller 4 Novbr. farligere smitsom Sygdom inden Distriktet ligesom Ophør af saadan Sygdom.

2. Konsulen skal ligeledes til de nævnte Myndigheder gjøre Anmeldelse, naar Kvægepest eller anden smitsom Sygdom blandt Husdyrene udbryder eller ophører i det Land, hvor han er ansat.

§ 72.

1. Saa snart ske kan efter hvert Kalenderaars Udgang, skal Konsulen indsende til Kommerce-Kollegiet en fuldstændig Fortegnelse over svenske Fartøier tilligemed summarisk Opgave over Antal og Drægtighed af norske Fartøier, som i Aarets Løb have løstet eller ladet i Distriktet, samt til den Norske Regjerings Departement for det Indre en fuldstændig Fortegnelse over norske Fartøier samt tilsvarende summarisk Opgave over svenske Fartøier, som i Aarets Løb have løstet eller ladet i Distriktet.

2. Endvidere skal Konsulen til Kommerce-Kollegiet indsende en særskilt Fortegnelse over svenske Fartøier, som i Aarets Løb have anløbet Distriktets Havne alene for at reparere lidt Skade eller for at søge Ordre, samt til den Norske Regjerings Departement for det Indre en tilsvarende Fortegnelse over norske Fartøier.

§ 73.

1. Konsulen skal inden Udgangen af Februar eller, hvor Distriktet er af betydeligere Udstrækning, inden Udgangen af Marts Maaend afgive en udførlig Beretning om de forenede Rigers Handel og Søfart paa Distriktet under det sidstforløbne Aar.

2. Denne Beretning skal af Konsulen afgives i to Exemplarer, af hvilke det ene indsendes til Ministeren for de udenrigste Anliggender og det andet til vedkommende Gesandtskab, saafremt saadant findes ansat i Landet, men i modsat Fald direkte til den Norske Regjerings Departement for det Indre.

3. Ministeren afgiver det ham tilstillede Exemplar, saasnart han har gjort sig bekendt med samme, til Kommerce-Kollegiet. Gesandtskabet, som maa beholde det andet Exemplar i høist en Uge for dermed at gjøre sig bekendt, skal derefter indsende samme til Departementet for det Indre.

§ 74.

Konsulen bør indsende sine Beretninger med Posten. Til Meddelelser, hvormed det hæfter, eller som ere af særdeles Bigtighed, bør Konsulen anvende Telegrafen.

§ 75.

Konsulen har at foreskrive Vicekonsulerne i Distriktet, hvad de have at iagttage med Hensyn til Indsendelse af Beretninger samt Fortegnelser over svenske og norske Fartøier.

4 Novbr.

Forhold til Orlogsfartøier.**§ 76.**

1. Besøger svensk eller norsk Orlogsfartøi en Havn, hvor Konsul eller Vicekonsul findes ansat, skal denne yde sammes Chef al den Bistand, han forlanger, og som Konsulens eller Vicekonsulens Stilling medfører.

2. Specielt paahviler det Konsulen eller Vicekonsulen at underrette Chefen om de paa Stedet for fremmede Orlogsfartøier gjældende Forskrifter og Sædvaner saavel som om dersteds for Tiden herskende epidemiske og smitsomme Sygdomme.

§ 77.

Konsulen eller Vicekonsulen kan til Beskyttelse af de Interesser, han har at varetage, forlange Bistand af Chefen paa svensk eller norsk Orlogsfartøi.

Forhold til Handelsfartøier.**§ 78.**

Naar svensk eller norsk Handelsfartøi ankommer til Havn, hvor Konsul findes ansat, for dersteds at løsse eller lade, skal Fartøiets Fører inden otte og firti Timer efter Ankomsten indfinde sig paa Konsulatet samt forevise Fribrev og Smandsrulle, saafremt Fartøiet er svensk, eller Nationalitetsbevis og Folkeliste, dersom det er norsk. Naar Fartøiet er færdigt til at afgaa, skal Førerens ligeledes indfinde sig paa Konsulatet. Fører af Dampfartøi, som gjør regelmæssige Ture, er dog ikke forpligtet til at indfinde sig personlig oftere end, naar Fartøiet første Gang i Kalenderaaret besøger Havnen. Ved de øvrige Besøg udfordres kun en skriftlig Anmeldelse for Konsulen. Fører af Fartøi, som hverken løsser eller lader i Havnen, behøver ikke at anmelde sig hos Konsulen, uden forsaavidt Fartøiet anløber Havnen for at reparere lidt Skade eller for at søge Ordre, i hvilket Fald der skal ske skriftlig Anmeldelse til Konsulen.

2. De Oplysninger, som Konsulen i Embeds Medfør begjærer om Reisen, Fartøiet, Ladningen, Fragten og Besætningen, skal Førerens, saavidt han dertil er istand, uægerlig meddele.

3. Finder Konsulen noget at bemærke med Hensyn til Fartøiets Dokumenter, skal han derom gjøre Indberetning til Commerce-Kollegiet, dersom Fartøiet er svensk, og til den Norske Regjerings Departement for det Indre, dersom Fartøiet er norsk.

4. Undlader en Skibsfører at efterkomme, hvad der ifølge No. 1 og 2 paahviler ham, skal saadan Indberetning, som omhandlet i foregaaende No., ogsaa gøres, for at Førerens kan blive draget til Ansvar for sin Forsømmelse.

§ 79.

4 Novbr.

Baamonstring og Afmonstring af Søfolk i Udlandet skal finde Sted for Konsulen, hvor saadan er ansat.

§ 80.

Ombytter svensk eller norsk Fartoi Nationalitet paa fremmed Sted, skal Konsulen strax affordre Førerens Fribrev og Sømandsrulle eller Nationalitetsbevis og Folkeliste samt indsende disse Dokumenter i overstrøget Stand til Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre, alt efter som Fartoiet har været svensk eller norsk. Konsulen skal ogsaa i saadant Tilfælde paaase, at det Mærke, der betegner Fartoiet som svensk eller norsk Eiendom, bliver fuldstændig udslettet, ligesom at de til Besætningen hørende Personer erholde Afregning og derhos, saafremt de ikke tage Hyre paa Stedet, fornødne Midler til Hjemreisen.

§ 81.

1. Er et udenlandsk Fartoi blevet erhvervet for svensk eller norsk Regning i fremmed Havn, og Førerens agter at afgaa med samme til Havn i Eierens Hjemland enten direkte eller med Anløben af en mellemliggende Havn for der at løse eller lade, kan Konsulen, efter at have forvisset sig om den opgivne Eiers Hjemmel til Fartoiet, for dette udsærdige midlertidigt Fribrev eller Nationalitetsbevis, hvilket udtrykkelig bør indeholde, at det alene er gjældende for den deri angivne Reise. Herom skal Konsulen strax underrette Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre, alt efter som Fartoiet er erhvervet for svensk eller norsk Røderis Regning.

2. Vil Førerens af saadant Fartoi foretage anden Reise end i foregaaende No. nævnt, maa Konsulen kun efter særskilt Bemyndigelse fra Kommerce-Kollegiet eller Departementet for det Indre og kun paa de Vilkaar og for den Tid, som af dem i hvert enkelt Tilfælde bestemmes, udsærdige midlertidigt Fribrev eller Nationalitetsbevis.

3. De i No. 1 og 2 givne Forskrifter skulle ogsaa komme til Anvendelse i Tilfælde af, at Fartoi i Udlandet er blevet nybygget for svensk eller norsk Regning.

§ 82.

Kommer Noget af Besætningen fra svensk eller norsk Fartoi, skal Konsulen anvende alle de Midler, som Landets Love og de mellem samme Land og de Forenede Riger gjældende Overenskomster tilstede, for at faa Rønningsmanden grebet og gjenindsat i Fartoiets Tjeneste, saafremt Førerens derom gjør Anmeldelse og er villig til at bestride Omkostningerne derved.

1. Strander svensk eller norsk Fartoi eller befinder det sig paa anden Maade i Nød i fremmed Farvand, skal Konsulen, saasnart han derom erholder Kundskab, søge at bewirke, at der snarest muligt træffes hensigtsmæssige Foranstaltninger til Redning af Besætning og Fartoi.

2. Gaar svensk eller norsk Fartoi i fremmed Farvand aldeles tilgrunde eller bliver Brag, eller erklæres Fartoiets paa udenlandsk Sted ikke værd at istandsættes, eller opbringes det og prisedømmes, skal Konsulen ufortøvet derom underrette Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre, alt efter Fartoiets Nationalitet. Hvad angaar Fartoiets Nationalitetsdokumenter, Nationalitetsmærket samt Besætningen, har Konsulen, forsaavidt derfor er Anvendelse, at iagttage Forordningerne i § 80.

3. Er svensk eller norsk Fartoi forlist, eller har det lidt større Skade, skal Konsulen, saafremt han finder Grund til Mistanke om, at noget utilbørligt Forhold har fundet Sted, søge at indhente nøiagtige og fuldstændige Oplysninger om Sagen samt derom underrette Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre.

1. Konsulen skal om Skade og Ulykkeshændelse, der er tilstødt svensk eller norsk Fartoi eller dets Ladning, optage Besætningens Forklaring, saafremt han derom anmodes. Saadanne Forklaringer kunne paa derom fremsat Begjæring beediges. Begjæres forøvrigt Konsulens Umbedsbistand, skal han yde saadan Bistand i den Udstrækning, hvortil han efter Landets Love og gjældende Traktater er berettiget.

2. Med Bjergning af Fartoi eller Ladning kan Konsulen, forudsat at ikke Landets Love derfor ere til Hinder, yde Bistand, naar udtrykkelig Begjæring derom fremsættes af Vedkommende, saavelsom i Tilfælde af at hverken Fører, Styrmand eller nogen af Rederiet Befuldmægtiget er tilstede. I dette sidste Tilfælde bør Konsulen, efter strax at have optaget Fortegnelse over det bjergede Gods og truffet de nødvendige Foranstaltninger til dets Bevaring, uden Ophold indsende Beretning om det Foresaldne til Kommerce-Kollegiet eller Departementet for det Indre. Kan Godsset eller nogen Del deraf ikke uden Tab eller Skade opbevares, indtil vedkommende Eiere kunne afgive Bestemmelse derom, kan Konsulen paa hensigtsmæssigste Maade foretage Salg deraf og opbevare Beløbet, for hvilket han senere skal aflægge Regnskab.

3. Erfarer Konsulen, at det gaar utilbørligt til med Bjergning af strandet Fartoi eller dets Ladning, skal han derom gjøre Anmeldelse til Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre.

§ 85.

1. Begaaes ombord paa svensk eller norsk Fartoi Forbrydelse, som er Gjenstand for offentlig Paatale ved svensk eller norsk Domstol, og hvoraf efter svensk Lov Strafarbejde, dog ikke under 2 Aar, kan følge, eller som efter norsk Lov ikke medfører ringere Straf end Strafarbejde, skal Konsulen, saafremt det fremmede Lands Love ikke derfor ere til Hinder, træffe Forjoining til, at den, som paa sandsynlige Grunde angives eller mistænkes for at have begaaet Forbrydelsen, paa offentlig Bekostning bliver arresteret samt efter forudgaaende Undersøgelse, hvorom handles i § 86, paa henfigtsmæssigste og billigste Maade affendt til Fartoiets Hjemland for der at undergives Forhør og Dom.

2. Angives eller mistænkes Noget for at have begaaet Forbrydelse af ringere Bestaaenhed end i No. 1 nævnt, men hvoraf dog Strafarbejde efter svensk Lov eller en Straf, der ikke er ringere end Fængsel, efter norsk Lov kan følge, da kan ogsaa han, naar Angivelser eller Mistanken hviler paa sandsynlige Grunde, arresteres og efter Konsulens i Genhold til anstillet Undersøgelse afgivne Bestemmelse affendes til Fartoiets Hjemland for at undergives Forhør, saafremt det kan ske uden altfor store Omkostninger for det Offentlige. Har den angivelig Skyldige Embede eller offentlig Bestilling eller fast Eiendom eller forovrigt stadigt Hjem eller Virksomhed, og hvis det ikke med Grund kan befrygtes, at han vil undvige, eller at han ved Fjernelse af Bevismidler eller af Eiendele vil hindre Sagens tilbørlige Oplysning, skal han sættes paa fri Fod.

3. Sømand, der rømmer fra Tjenesten, kan ogsaa belægges med Arrest og hjemsendes, saaledes som i No. 2 bestemt.

4. Kan den Arresterede ikke holdes i sikker Forvaring uden at belægges med Jern, kan dette ske, dog ikke anderledes eller for længere Tid, end Sikkerheden fordrer det.

§ 86.

1. Forefalder saadan Forbrydelse, som omhandlet i foregaaende § No. 1 og 2, skal Konsulen ufortøvet anstille Undersøgelse og til Afhørelse derved indkalde saa mange af Besætningen, som kunne afgive Oplysninger i Sagen. Ved de Konsulater, hvis Indehavere Kongen har meddelt særskilt Bemyndigelse dertil, kan Konsulen i de nyseævnte Tilfælde optage formeligt Forhør og, naar dette findes nødvendigt til Sagens endelige Afgjørelse, tilholde de til at meddele Oplysninger indkaldte Personer at afgive disse under Ed.

2. Naar Hjemsendelse af Forbryder finder Sted i Genhold til Bestemmelsen i foregaaende § No. 1 eller paa Grund af Konsulens Ordre ifølge samme § No. 2 og 3, skal Konsulen uopholdelig til Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for

4. *Udbr.* det Indre, alt efter Fartoiets Nationalitet, indsende Beretning om Sagen. Denne Beretning skal derhos indeholde Oplysning om den til Hjemsendelsen benyttede Velighed samt ledsages af bekræftet Afskrift af Undersøgelses- eller Forhørsprotokollen. Derhos skal Konsulen medgive Skibsfører eller anden Person, under hvis Opsigt Hjemsendelsen finder Sted, et kortsattat Certifikat angaaende Grunden til samme, hvilket Certifikat i sin Tid bliver at aflevere til vedkommende Myndighed i Hjemlandet samtidig med Forbryderen.

3. Undersøgelse vedkommende ringere Forbrydelser end de, som omtales i § 85, kan ogsaa foretages af Konsulen paa Forlangende af Vedkommende.

§ 87.

1. Opstaar der paa svensk eller norsk Fartoi Tvist mellem Skibsføreren og nogen af Besætningen, skal Konsulen kalde de Tvistende for sig og søge at forlige dem. Kan Forlig ikke opnaaes, skal Konsulen afgjøre Tvisten, og denne Afgjørelse skal saavel i de Tilfælde, hvori svensk eller norsk Lov indeholder udtrykkelig Bestemmelse herom, som ogsaa ellers, naar Tvisten ei kan henstaa uafgjort, være bindende for de Tvistende, indtil Sagen kan blive afgjort i Fartoiets Hjemland for Domstol eller paa anden Maade. Parternes Forklaring og en kort Begrundelse af Afgjørelsen skal indtages i Protokollen, hvoraf paa Forlangende meddeles Afskrift.

2. Foranlediger saadan Tvist, som i No. 1 omhandlet, Begjæring fra nogen af Besætningen om at maatte forlade Fartoiet eller fra Skibsføreren om, at nogen af Besætningen maa blive afmonstret, kan Konsulen samtykke heri, saafremt han finder det overensstemmende med svensk eller norsk Lov.

§ 88.

Finder Konsulen efter Klage fra Besætningen eller ad anden Vei, at Skibsføreren ikke uden aabenbar Fare for Mandskab, Fartoi eller Ladning kan beholde Kommandoen, skal Konsulen strax derom underrette Nederiet eller dets Kommissiøner paa Stedet, om saadan findes. Mod Nederiets udtrykkelige Forskrift eller i Mangel deraf mod Kommissiønerens Protest maa Konsulen ikke fjerne Skibsføreren fra Kommandoen. Findes ikke Kommissiøner for Nederiet, og tillade Omstændighederne heller ikke at afvente Nederiets Bestemmelse, kan Konsulen afsætte Skibsføreren og indtil videre overdrage Kommandoen til Styrmanden eller, saafremt denne ikke ansees dertil skikket, til en anden paalidelig Person. Konsulen skal meddele den nye Fører en skriftlig Beskikkelse samt gjøre Paa-tegning om Forandringen paa Kommandørullen eller Folkelisten samt, naar Fartoiet er svensk, tillige paa Fribrevet, ligesom han derom skal underrette Commerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre, alt efter Fartoiets Nationalitet. Konsulen skal derhos, naar han har fundet sig nødsaget til uden at afvente

Nederiets Bestemmelse at afsætte Skibsføreren og indsætte en ny 4 Novbr. Fører, ufortøvet derom underrette Nederiet.

§ 89.

Derksom Føreren af svensk eller norsk Fartoi dør eller ulovlig gaar fra Fartoi og Tjeneste eller forlader det paa Grund af Sygdom eller anden gyldig Årsag, og Tiden ikke tillader at indhente Nederiets Bestemmelse, skal Konsulen med Jagttagelse af, hvad der for saadanne Tilfælde er særskilt bestemt i svensk eller norsk Lov, indtil videre overgive Kommandoen til Styrmanden eller, dersom denne ikke findes dertil stiftet, til en anden paalidelig Person. Ved Meddelelse af saadan Bestikkelse har Konsulen at iagttage, hvad i foregaaende § er bestemt.

§ 90.

1. Efter Nederiets Bestemmelse Ombytte af Fører, skal dette anmeldes for Konsulen, som herom gjør Paategning paa Sømandsrullen eller Føkkelisten samt, naar Fartoiet er svensk, tillige paa Fribrevet.

2. Nægter en Skibsfører, som af Nederiet er frataget Kommandoen, at underkaste sig Nederiets Bestemmelse, skal Konsulen drage Omhu for, at samme bliver efterkommet, saafremt han finder den stemmende med Forskrifterne i svensk eller norsk Lov.

§ 91.

1. Frankerede Breve, som under Konsulatets Adresse indløbe til Fører eller Besætning paa svensk eller norsk Fartoi, er Konsulen forpligtet til at modtage og udlevere til Vedkommende.

2. Konsuler, som erholde Bemyndigelse til at modtage Sparepenge, som svenske eller norske Sømand ønske at faa hjemsendte enten for at udbetales til opgiven Person eller for at opbevares og forrentes, have at rette sig efter de dem i saa Henseende meddelte særskilte Forskrifter.

§ 92.

1. Hvad der med Hensyn til Konsuler er bestemt i §§ 78—80, 82—84, 87, 89, 90 og 91 No. 1 skal ogsaa have Anvendelse paa Vicekonsuler, dog saaledes at Anmeldelse, Beretning og Indsendelse af Dokumenter, hvorom handles i §§ 78 No. 3 og 4, 80, 83 No. 2 og 3, 84 No. 2 og 3 samt 89, ikke maa ske direkte, men gennem vedkommende Konsul.

2. En Vicekonsul kan derimod ikke udfærdige saadanne Fribreve eller Nationalitetsbeviser, som omhandles i § 81. Hjemsendelse af Forbrydere efter § 85 og Skibsføreres Afsættelse efter § 88 maa ikke foretages af en Vicekonsul uden vedkommende Konsuls Bemyndigelse; dog kan en Vicekonsul i Anledning af Forbrydelse, som er foresaldt paa svensk eller norsk Fartoi, fatte Beslutning om Arrest og anstille saavel den i § 86 No. 1 foreskrevne Underfø-

4 Novbr. gelse til Veiledning for Konsulen ved Sagens Afgjørelse, som den i samme § No. 3 omhandlede Undersøgelse angaaende ringere Forbrydelser.

Om Søfolks Understøttelse og Hjemsendelse samt om Understøttelse til andre svenske og norske Underjaatter end Sømand.

§ 93.

Bliver svensk eller norsk Sømand i udenlandsk Havn afmonstreret eller efterladt fra svensk eller norsk Fartoi under saadanne Omstændigheder, at enten Staten eller Raderiet efter de i Fartoiets Hjemland gjældende Love skal bestride Omkostningerne ved Sømandens Underholdning og Hjemsendelse, skal vedkommende Konsul eller Vicekonsul under Sagtagelse af behørig Sparksomhed yde Sømanden fornøden Understøttelse.

§ 94.

1. Er svensk eller norsk Sømand uden egen Skyld bleven afmonstreret fra svensk, norsk eller udenlandsk Fartoi samt derefter kommet i Nød uden at være berettiget til Understøttelse efter foregaaende §, kan Konsulen eller Vicekonsulen tildele ham Understøttelse, saafremt han medbringer Søfartsbog.

2. Er Sømanden ikke i Besiddelse af Søfartsbog, eller er han ved egen Skyld bleven afmonstreret, bør Konsulen eller Vicekonsulen kun yde ham Understøttelse, forsaavidt det paafaldes af særegne Omstændigheder.

§ 95.

Er udenlandsk Sømand ved Sygdom, Skibbrud eller paa anden Maade uden egen Skyld kommet i Nød, medens han har været forhyret med svensk eller norsk Fartoi, kan Konsul eller Vicekonsul udenfor de Tilfælde, for hvilke udtrykkelig Bestemmelse gives i afsluttede internationale Overenskomster, kun tildele ham Understøttelse, forsaavidt Sømanden ikke kan erholde saadan af sit eget Lands Konsul eller Stedets Autoriteter.

§ 96.

Bliver en Sømand hjemsendt paa Foranstaltning af Konsul eller Vicekonsul, skal denne medgive Sømanden et Certifikat om de Omstændigheder, der have foranlediget hans Hjemsendelse.

§ 97.

Er svensk eller norsk Underjaat, som ikke er Sømand, kommet i Nød, bør Konsul eller Vicekonsul kun, naar tvungende Omstændigheder ere tilstede, tildele ham nødtørftig Understøttelse til Afhjælpelse af de mest trængende Krav.

Kapitel 8.

4 Novbr.

Om Konsulens og Vicekonsulens Afspøning og andre Indtægter.

§ 98.

Den Godtgjørelse, som tilkommer Konsul eller Vicekonsul, kan bestaa i Løn, Alderstillæg, Bidrag til Kontorhold, Konsulatsafgift, Afgift for visse særskilte Embedsforretninger samt Provision ved Bistand i Privates Anliggender.

§ 99.

Hvorvidt og med hvilket Beløb Lønnet Konsul eller Lønnet Vicekonsul ved sin Udnævnelse skal oppebære særskilt Erstatning for Flytnings- og Ekviperingsomkostninger, bestemmes i hvert enkelt Tilfælde af Kongen.

§ 100.

1. Løn beregnes, saafremt Kongen ikke anderledes ved Udnævnelsen bestemmer, fra og med Maanedens efter den, hvori Udnævnelsen har fundet Sted, og skal udbetales til og med den Maaned, i hvilken Konsulen eller Vicekonsulen ophører at indehave Posten.

2. Alderstillæg til lønede Vicekonsuler udbetales efter de derom særskilt givne Bestemmelser.

§ 101.

1. Bidrag til Kontorhold, som tilstaaes en Lønnet Konsul, skal kun udbetales til Dækkelse af virkelig havte Udgifter og mod Regnskabsaflæggelse, saafremt ikke Kongen ved Konsulens Udnævnelse anderledes bestemmer.

2. Lønnet Konsul saavel som lønnet eller ulønnet Vicekonsul, der er tilstaaet Bidrag til Kontorhold, oppebærer samme, saafremt ikke ved Udnævnelsen anderledes bestemmes, med et bestemt Beløb og uden Forpligtelse til derfor at aflægge Regnskab.

§ 102.

1. Udredes Bidrag til Kontorhold mod Regnskabsaflæggelse, kan deraf afholdes Omkostningerne ved Leie, Opvarmning, Oplysning og Pasning af Kontorlokalet, Indkjøb og Vedligeholdelse af Inventariesager for Kontoret, Extra-Kontorhjælp, juridisk Bistand, Abonnement paa Tidender, Skrivematerialier samt tilfældige mindre Udgifter.

2. Kontorbidrag, som udredes uden Forpligtelse til at aflægge Regnskab, beregnes, naar ikke ved Bidragets Tilstaaelse anderledes bestemmes, fra og med Maanedens efter den, i hvilken Udnævnelsen eller Bestikkelsen har fundet Sted, eller Bidraget er blevet bevilget, og udbetales til og med den Maaned, i hvilken Konsulen eller Vicekonsulen ophører at indehave Posten, eller Bidraget inddrages.

4 Novbr.

§ 103.

1. I Havn, hvor Konsul eller Vicekonsul findes ansat, skal af ethvert svensk eller norsk Handelsfartoi, som sammefteds for større eller mindre Del løsser eller lader, eller som baade løsser og lader, erlægges Konsulatafgift med 6.35 Ore for hver Ton af Fartoiets afgiftspligtige Drægtighed.

2. For Fartoiere, som i flere Havne løsse eller indtage Dele af samme Ladning, skal denne Afgift alene erlægges i den første Havn, hvor Losning eller Indladning finder Sted. I de øvrige Havne skal kun erlægges halv Afgift, dog at fuld Afgift i ethvert Fald bliver at erlægge af Fartoi, som i samme Havn baade løsser og lader.

3. Fartoi, som i Løbet af et Kalenderaar har i samme Havn erlagt Konsulatafgifter, hvis sammenlagte Beløb modsvare det femdobbelte Beløb af en enkelt fuld Konsulatafgift af Fartoiet, skal i samme Aar være fritaget for at erlægge yderligere Konsulatafgift i samme Havn.

§ 104.

1. Konsulatafgift oppebæres af Konsul og, hvor saadan ikke har sin Station, af Vicekonsul.

2. Konsulatafgift, som oppebæres af lønnet Konsul saavel som af lønnet Vicekonsul, skal tilfalde Konsulskassen, saafremt ikke Kongen ved Konsulens eller Vicekonsulens Ansættelse jatter anden Bestemmelse.

3. Konsulatafgift, som oppebæres af ulønnet Konsul, har denne Ret til at beholde udelst. Oppebæres Konsulatafgiften af ulønnet Vicekonsul, skal Halvdelen deraf tilfalde ham. Den anden Halvdel skal derimod, alt eftersom den Konsulatafgift, Konsulen i Distriktet selv har at oppebære, skal tilkomme ham selv eller indflyde i Konsulskassen, tilfalde Konsulen eller nævnte Kasse.

§ 105.

1. Konsul eller Vicekonsul, der for Konsulskassens Regning oppebærer Konsulatafgift, er derfor ansvarlig. Vicekonsul har ogsaa at svare for den Halvdel af oppebaaren Konsulatafgift, som tilkommer Konsulen i Distriktet.

2. For Penge eller Andet, det være sig Statens eller Andres Eiendom, som en ved Konsulstation ansat Vicekonsul eller Konsulatbetjent paa Embeds Vegne har modtaget til Forvaring, Forvaltning eller Redegjørelse, staar Konsulen i Erstatningspligt, saafremt han har ladet det mangle paa behørigt Tilsyn og Kontrol.

3. Med Hensyn til den Person, som Konsulen ifølge Bestemmelsen i § 27 No. 1 har foreslaaet til under Tjenestefrihed at forestaa Konsulsposten, eller til hvem han i Genhold til samme § No. 2 har overdraget denne, paahviler der ham ubetinget Erstatningspligt.

4. Vicekonsul skal ogsaa være ansvarlig for, hvad der paa

Embeds Begne er modtaget til Forvaring, Forvaltning eller Rede- 4 Novbr.
gjørelse af den Person, til hvem han ifølge Bestemmelsen i § 30
No. 1 har overdraget Posten, eller hvem han i Henhold til samme
§ No. 2 har foreslaaet til at bestyre samme.

§ 106.

1. For Konsulatafgift, der oppebæres af Vicekonsul for
Konsulskassens Regning, skal aflægges Regnskab til vedkommende
Konsul for hvert helt Kalenderaar, naar hele den aarlige Oppe-
børsel ved Vicekonsulatet i Gjennemsnit for de sidst forløbne 3 Aar
ikke overstiger 1,000 Kroner, halvårsvis, naar den aarlige Oppe-
børsel efter samme Gjennemsnit overstiger 1,000 Kroner, men ikke
2,000 Kroner, kvartalsvis, naar den efter samme Gjennemsnit over-
stiger 2,000, men ikke 4,000 Kroner, og maanedsvís, naar den
efter samme Gjennemsnit overstiger 4,000 Kroner. Dog kan Kon-
sulen fastsætte, at Regnskabsaflæggelse skal finde Sted oftere end
ovenfor foreskrevet. Konsulskassens Anpart skal ved hver Regn-
skabsaflæggelse vedlægges. Regnskab skal altid aflægges senest inden
en Maaned efter Regnskabsperiodens Udløb.

2. Konsulen skal halvårsvis aflægge Regnskab til Udenrigs-
Departementets Kameralafdeling saavel for de ved Konsulatet selv
indkomne, som for de fra underlydende Vicekonsulater indsendte Kon-
sulatafgifter, forsaavidt de skulle tilfalde Konsulskassen. De indflydende
Afgifter skulle, indtil de af Kameralafdelingen inddrages eller paa
anden Maade disponeres, efterhaanden, og forsaavidt de ei udfordres
til løbende Udgifter eller Forstud i Embedsanliggender, indsættes i en
Bank eller hos en Bankier paa Stedet, som nyder fuld Tillid og
dertil udsees af Ministeren for de udenrigske Anliggender.

3. Konsul eller Vicekonsul, som har Oppebørsel for Konsul-
kassen, kan paalægges at stille saadan Sikkerhed for passende Beløb,
som af Ministeren godkendes. Denne har ogsaa at meddele de
yderligere Bestemmelser, som ere nødvendige for en tilfredsstillende
Kontrol af den omhandlede Oppebørsel.

4. Med Hensyn til Regnskabsaflæggelse for de Konsulataf-
gifter, som oppebæres af Vicekonsul, og hvoraf Halvdelen skal til-
falde Konsulen i Distriktet, har denne at give de Forskrifter, han
anser nødvendige.

§ 107.

1. For de nedenfor anførte Embedsforretninger kan Kon-
sulen eller Vicekonsulen oppebære den i Taxten opførte Beta-
ling af den, som udtrykkelig forlanger Forretningen udført,
eller for hvis Regning samme Forretning, selv om den ikke udtryk-
kelig er forlangt, dog ifølge denne Forordning eller anden gjældende
Forskrift skal udføres af Konsulen eller Vicekonsulen, nemlig for:

A. Paategning paa Dokumenter (Visering), som ikke ere nedenfor
særskilt undtagne, samt Bekræftelse (Legalisation) af Myndig-
heds, Embedsmands eller privat Persons Underskrift Kr. 4.00

4. Novbr.	Paategning paa Fartøis Dokumenter eller paa Skibsjournalen, forsaavidt saadan Paategning er forestrevet	Intet
B.	Bekræftelse af Afskrift:	
	for første Art	Kr. 4.00
	for hver følgende paabegyndt Side	" 1.00
C.	Afskrift, udført paa Konsulat eller Vicekonsulat, tilligemed Bekræftelse:	
	for første Art	" 5.00
	for hver følgende paabegyndt Side	" 1.25
D.	Oversættelse, som besørjes af Konsul eller Vicekonsul, eller Bekræftelse af Oversættelse, den Afgift, som paa Stedet sædvanlig beregnes.	
E.	Optagelse af Søforklaring samt Vedkommendes Afhørelse med eller uden Edsættelse	10.00
	Undersøgelse og Forhør i kriminelle Sager	Intet
F.	Optagelse af Protester	" 5.00
G.	Opnævnelse af Besigtelses- eller Burderingsmænd	" 5.00
H.	Paamonstring af Søfolk, tilligemed Opsættelse af Syrekontrakt og Afskrift deraf:	
	for en Mand	" 1.50
	for hver Mand derover tilhørende samme Fartøi	" 0.75
	Afmonstring	Intet
	Besættelse af ny Fører	Intet
I.	Udfærdigelse af:	
	Midlertidigt Fribrev eller Nationalitetsbevis	" 10.00
	Sundhedsbevis, Pas, Attest eller Certifikat	" 5.00
	Udfærdigelse af andre Skibsdokumenter end ovennævnte eller Autorisation af Skibsjournal	Intet
	Attest, som i visse Lande udfordres for Fartøis Ind- eller Udklarering	" 2.00
	Denne Betaling maa, om flere Attester udfordres ved samme Ind- eller Udklarering, kun beregnes som for en.	
	Leveattest	" 1.00
K.	Optagelse af mundtlige Forklaringer i Privates Anliggender (undtagen Søforklaringer og Protester), Opsættelse af Kontrakter (undtagen Syrekontrakter for Søfolk) samt andre Overenskomster	" 10.00
	Optagelse af de i § 87 No. 1 omhandlede Forklaringer	Intet
L.	Optegnelse af Efterladenskab eller hjerget Gods:	
	1½ pCt. af Værdien, dog ikke under	" 5.00
	og ikke over	" 150.00
	Forsegling af Efterladenskab eller andet	" 4.00
	Optegnelse og Hjemsendelse af Efterladenskab	

	efter Jører eller nogen af Besætningen paa svensk eller norsk Fartoi	4 Novbr.
	Realisation af bjerget Gods:	Intet
M.	5 pCt af Salgsbeløbet, dog ikke under	Kr. 5.00
	og ikke over	500.00
	Tilsyn med og Granskning af saadan Realisation gennem vedkommende Lokalmyndighed:	
	1½ pCt. af Beholdningen, dog ikke under	5.00
	og ikke over	500.00
N.	Realisation af Efterladenskab:	
	5 pCt. af Salgsbeløbet, dog ikke under	5.00
	og ikke over	1000.00
	Tilsyn med og Granskning af saadan Realisation gennem vedkommende Lokalmyndighed:	
	4 pCt. af Beholdningen, dog ikke under	5.00
	og ikke over	500.00
O.	Forvaring, Inkassering, Udbetaling og Fremsendelse af Penge, Opbevaring og Fremsendelse af Værdisager:	
	for Beløb eller Værdi til og med 1000 Kroner: 1 pCt., dog ikke under	2.00
	for overstygende Beløb eller Værdi: ½ pCt.	
P.	Udskrift af Konsulatprotokol vedkommende de under E, F, K, M, og N nævnte Forretninger eller andre, dog ikke i kriminelle Sager, Forfattelse af Ansøgninger eller andre Dokumenter, som ikke i denne Taxt ere særskilt nævnte,	2.00
	for første Ark	0.50
	for hver følgende paabegyndt Side	
	Indførelse i Nationalitetsmatriklen	Intet
	Attest derom: se under I.	
	Udskrift af Protokol i kriminelle Sager	Intet
Q.	For Embedsforretning udenfor Embedslokalet foruden den i Taxten særskilt bestemte Betaling:	
	den første Time	4.00
	for hver følgende Time	2.00
	dog for hel Dag ikke mere end	16.00
R.	For Embedsforretning udenfor Stationen foruden den i Taxten bestemte Betaling: saavel Erstatning for Reiseudgifter som i særskilt Diatgodtgørelse pr. Dag:	
	i Europa	15.00
	udenfor Europa	25.00
	Anmærkning. Svensk eller norsk Sømand, som for at haandhæve sin Ret eller af anden gyldig Marsag forlanger Bistand, Legalisation eller anden Bekræftelse, Afskrift, Op-	

4 Novbr.

sættelse af Ansøgning eller Udsærdigelse af Protokoludskrift, Pas, Attest eller anden lignende Expedition, skal uden Afgift eller Godtgjørelse erholde den begjærte Expedition. Andre svenske eller norske Undersaatter, som tiltrænge lignende Embedsbistand, men erklære at mangle Midler til Betaling deraf, skal ogsaa nyde godt af denne Begunstigelse, naar de bevise sin Uformuenhed, eller denne alligevel er bekjendt.

2. Har i noget særskilt Tilfælde en Konsuls eller Vicekonsuls Embedsforretninger paaført ham Udgifter til Beskridelse af nødvendige Omkostninger, skal, hvad enten han efter den i foregaaende No. indtagne Taxt er berettiget til for selve Forretningen at oppebære Afgift eller ikke, saadanne Udgifter godtgjøres ham, dog ikke i det Tilfælde, at Godtgjørelsen allerede er indbefattet i den Erstatning, som efter foregaaende No. Vitr. Q. og R. tilkommer ham.

3. Ved Konsulat eller Vicekonsulat udsærdiget Expedition, hvorfor Afgift beregnes efter Arketallet, skal være saaledes indrettet, at mindst 28 Linier i Gjennemsnit findes paa hver Side. Skriften skal være saaledes afpasset, at ved Sammenregning af Bogstavernes hele Antal, hver fuldstreven Linie indeholder mindst 36 Bogstaver.

4. Konsul eller Vicekonsul maa ikke for Embedsforretning, af hvad Beskaffenhed nævnes kan, fordre eller oppebære Afgift i andre Tilfælde, end naar Rettighed dertil ved denne §'s No. 1 eller anden behørig Forkrift er ham udtrykkelig tilstaaet.

5. Naar Konsul eller Vicekonsul oppebærer Afgift for ydet Embedsbistand, skal han meddele Vedkommende Kvittering for det modtagne Beløb eller antegne det paa den Expedition, for hvilken Afgiften er bleven oppebaaren. Paa Expeditionens Forside skal skrives: „Uden Gebyr“ i Tilfælde af, at Betaling derfor ikke maa tages, og „Gratis paa Grund af Uformuenhed“, naar Fritagelse for Gebyr eller Afgift finder Sted paa Grund af Fattigdom.

§ 108.

1. Alle Afgifter efter den i foregaaende § indtagne Expeditionstaxt, skulde med Undtagelse af dem, der omhandles i Vitr. C, D, L, M, N, O, Q og R, naar de oppebæres af lønnet Konsul eller Vicekonsul, som kun for Konsulskassens Regning har at oppebære Konsulatafgift, ligeledes, saafremt ikke Kongen anderledes bestemmer, tilfalde Konsulskassen, dog med Fradrag af 20 Procent, som tilfalder den Konsul eller Vicekonsul, der har oppebaaret Afgifterne. Oppebørselen af disse Afgifter, hvorfor Regnskab bliver at aflægge samtidig med Regnskabet for Konsulatafgiften, skal være underkastet den Kontrol, som af Ministeren for de udenrigske Anliggender bestemmes.

2. De øvrige Konsuler og Vicekonsuler skulle udelst beholde, 4 Novbr. hvad de efter Expeditionstargten oppebære.

§ 109.

Ulonnet Konsul eller Vicekonsul, som af Jører af svensk eller norsk Fartoi benyttes i Handelsanliggender eller andre Sager, som ligge udenfor Embedet, er berettiget til for saadan Bistand at beregne den paa Stedet sædvanlige Provision. Saadan Provision kan en ulonnet Konsul eller Vicekonsul ogsaa beregne, naar han for andre svenske eller norske Undersaatter udfører Hverv af privat Natur, som ikke findes optaget i den i § 107 No. 1 indtagne Expeditionstargt.

§ 110.

1. Ministeren for de udenrigske Anliggender skal, saa ofte som det findes fornødent, for hvert særskilt Land fastsætte en Kurs, efter hvilken Konsulatsafgift bør beregnes i Landets Mynt eller der gangbar Myntfort. Ved Beregning af denne Afgift skal først det hele Beløb udregnes i svensk eller norsk Mynt og derpaa Omfætning til udenlandsk Mynt efter fastsat Kurs finde Sted.

2. For Expeditionstargtens Vedkommende kan Ministeren fastsætte afrundede Beløb, hvormed saadanne Afgifter, der ikke beregnes procentvis, skulle i de forskjellige Lande erlægges i der gangbar Myntfort.

Kapitel 9.

Om Lønningsvilkår under Tjenestefrihed og Godtgjørelse for Stedfortræder samt om Pension.

§ 111.

Lønnede Konsulatstjenestemænd af alle Grader skulle være forpligtede til under Tjenestefrihed, som bevilges Konsulatstjenestemand af højere Grad ved samme Konsulatsstation, uden særskilt Godtgjørelse at bestyre dennes Post i et Tidsrum af høist 2 Maanedes hvert Aar.

§ 112.

1. Lønnet Konsul har under den Tjenestefrihed, som han erholder i Henhold til § 26 No. 1, at oppebære hele sin Løn, dog med Forpligtelse til, forsaavidt Embedet ikke under hans Tjenestefrihed bestyres af en anden ved Stationen ansat lønnet Konsulatsfunktionær, selv at bestride Udgifterne til Stedfortræderens Afslønning. Samme Regel gælder for lønnet Vicekonsul samt for lønnet Konsulatbetjent uden Hensyn til Tjenestefrihedens Varighed.

2. Nyder lønnet Konsul længere Tjenestefrihed end oven nævnt, skal han for den øvrige Tid afstaa saa stor Del af Lønnen, som ved Tjenestefrihedens Indvilgelse bestemmes.

4 Novbr. § 113.

Konsul eller Vicekonsul, som er tillagt Bidrag til Kontorhold uden Forpligtelse til at aflægge Regnskab, kan ogsaa under Tjenestefrihed beholde samme, saafremt han under sin Tjenestefrihed fremdeles bestrider Udgifterne ved de med Bidraget tilsigtede Dime-

§ 114.

Konsulatsafgift saavel som Afgift efter Expeditionstaxten, der under Konsuls eller Vicekonsuls Tjenestefrihed oppebæres paa hans Begne, og som ikke skal indflyde i Konsulskassen, skal, saafremt der ikke med Stedfortræderen er truffet Overenskomst om en anden Ordning, tilfalde denne.

§ 115.

1. Stedfortræder, som forestaar lønnet Konsul- eller Vicekonsulspost under Vedighed, skal oppebære en Godtgjørelse, der modsvares to Trediedele af den for Posten senest fastsatte Løn, saafremt ikke anderledes bestemmes ved Stedfortræderens Bestikelse.

2. Er Stedfortræderen selv lønnet, skal han dog være forpligtet til af sin egen lavere Løn at afstaa en Brøkdæl, lige med den, der af den høiere Løn tilfalder ham som Godtgjørelse.

§ 116.

Bidrag til Kontorhold skal under Vedighed i Konsul- eller Vicekonsulspost udredes med det senest fastsatte Beløb, saafremt ikke anderledes bestemmes ved Bestikelse af Stedfortræder.

§ 117.

Naar lønnet Konsul eller Vicekonsul erholder naadigt Afsked, skal det bero paa Kongens Afgjørelse, hvorvidt og i Tilfælde med hvilket Beløb han skal erholde Pension.

§ 118.

Dør lønnet Konsul eller Vicekonsul i Embedet, skal det bero paa Kongens Afgjørelse, dels om og isaafald med hvilket Beløb hans Enke paa Grund af særegne Omstændigheder kan erholde Pension, dels om hans Enke og Børn kunne tilstaaes et passende Beløb som Bidrag til deres Flytning til Hjemlandet.

Kapitel 10.

Om Erstatning for Konsulers og Vicekonsulers Udgifter i Embedsanliggender.

§ 119.

En Konsul er berettiget til Erstatning for følgende Udgifter: a) Post- og Telegrafporto samt andre Forsendelsesudgifter i Embedsanliggender.

b) Udgifter til Anskaffelse af trykte Sager, som indsendes til 4. Novbr. nogen af de Myndigheder, hvorunder Konsulen henhører.

c) Udgifter til Hjemsendelse af Forbrydere i Genhold til Forstrifterne i § 85.

d) Udgifter for Sømænd efter Forstrifterne i §§ 93 og 95.

e) Udgifter for nødlidende Sømænd efter § 94 og for andre svenske eller norske Underfætter efter § 97 samt

f) Udgifter for Inspektionsrejser efter § 67 No. 1, saavel som for andre Rejser i Distriktet til Udførelse af saadanne Embedsforretninger, som ere anordnede af vedkommende svenske eller norske Myndighed eller paatræves i det Offentliges Interesse, i hvilke Tilfælde Erstatningen beregnes efter de i § 107 No. 1 Lit. R fastsatte Bestemmelser.

§ 120.

1. Konsul, som er ansat i europæisk eller ved Middelhavet beliggende ikke-europæisk Havn, er berettiget til paa sin Regning over saadanne Udgifter, som omhandles i foregaaende § under c, d og e, at beregne sig som Godtgjørelse for Rentetab paa de af egne Midler gjorte Forstud 1% af Beløbet. Konsul, som er ansat i anden Havn end ovenfor nævnt, kan beregne ligende Godtgjørelse med 2% af det forstudte Beløb.

2. Saadan Rentegodtgjørelse, som i foregaaende No. omhandlet, bestrides af det Offentlige.

§ 121.

1. Regning over de i § 119 Lit. a og b omhandlede Udgifter indsendes til Ministeren for de udenrigske Anliggender.

2. Regning over de i Lit. c og d omhandlede Udgifter indsendes til Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre, alt efter det Fartøis Nationalitet, ombord paa hvilket Forbrydelsen er bleven begaaet eller Sømænden har været ansat.

3. Regning over de i Lit. e omhandlede Udgifter indsendes til Kommerce-Kollegiet eller den Norske Regjerings Departement for det Indre, alt efter den Persons Nationalitet, hvem Understøttelsen er bleven ydet.

4. Regning over de i Lit. f omhandlede Udgifter indsendes til den Myndighed, som har anordnet Forretningen, eller til Ministeren for de udenrigske Anliggender, hvis den er udført uden særskilt Paalæg.

§ 122.

1. En Vicekonsul er i Lighed med en Konsul berettiget til Erstatning for de Udgifter, som i § 119 Lit. a, b, c, d og e omhandles, saavel som til Rentegodtgjørelse i Genhold til, hvad der i § 120 er bestemt.

2. Vicekonsulen skal indsende Regning over sine Udgifter til Konsulen i Distriktet, som hos Vedkommende skal søge Godtgjørelse

4 Novbr. og, umiddelbart efter at have erholdt saadan, lade Beløbet komme Vicekonsulen ihænde.

§ 123.

1. Alle Regninger over de i § 119 omhandlede Udgifter i Embedsanklæggender skulle af Konsulen indsendes senest inden tre Maanedes og af Vicekonsulen senest inden en Maaned efter Udløbet af det Kalenderaar, i hvilket de have fundet Sted. I modsat Fald forspildes Retten til Erstatning.

2. Saasnart en saadan Regning er bleven gransket og godkjendt af vedkommende Myndighed, skal det godkjendte Beløb remitteres Konsulen.

§ 124.

1. Har en Konsul eller Vicekonsul ikke af Vedkommende erholdt Gebyr eller anden Godtgjørelse, som i Henhold til § 107 skulde have været erlagt til ham, eller har han af svensk eller norsk Undersaat, for hvis Regning han i Anledning af sin Embedsstilling har havt Udgifter eller gjort Forskud, ikke derfor erholdt Godtgjørelse, skal Commerce-Kollegiet, om Sagen angaar en svensk Undersaat, eller den Norske Regjerings Departement for det Andre, om den angaar en norsk Undersaat, paa vedkommende Konsuls Begjæring yde Bistand til Indfordring af Erstatning hos Vedkommende.

2. Kan Erstatning ikke paa saadan Maade erholdes, kan Sagen, saafremt Commerce-Kollegiet eller Departementet for det Andre dertil finder Grund, forelægges Kongen, som bestemmer, hvorvidt Konsulens eller Vicekonsulens Fordring af forhaandenværende Villighedshensyn bør godtgøres af offentlige Midler.

Kapitel 11.

Om Konsulskassens Indkomster, Udgifter og Forvaltning.

§ 125.

Konsulskassens Indkomster bestaa dels af de Bidrag fra den svenske og den norske Statskasse, som aarlig efter Forslag af Kongen bevilges af den svenske Rigsdag og det norske Storting, dels af de Konsulatsafgifter, som indflyde til de lønede Konsulater og ikke skulle tilfalde vedkommende Consul, dels af den Andel af Afgifter efter Expeditionstaxten, som ikke maa beholdes af vedkommende Konsuler og Vicekonsuler.

§ 126.

Ved Fremlæggelse af Forslag til Rigsdagen og Stortinget om Bevilgning af Bidrag til Konsulskassen skal til Grund for Bidragenes Fordeling mellem Rigerne lægges det Forhold, at den svenske Statskasse tilstøder $\frac{4}{7}$ og den norske Statskasse $\frac{3}{7}$ af hele det fornødne Beløb.

§ 127.

4 Novbr.

Alle Udgifter i Konsulatanliggender, som ere fælles for de forenede Riger, bestrides af Konsulskassen. Til saadanne Udgifter hører Gager, Alderstillaag, Kontorbidrag, Bortpenge, Pensioner samt Flytnings- og Ekviperingsudgifter for Konsuler og Vicekonsuler, Lønninger til Konsulatbetjente, Godtgjørelse til Stedsfortrædere, Omkostninger ved Hjembefordring af lønede Konsulers og Vicekonsulers Enker og Børn, Bidrag til Udenrigsdepartementets og Gesandtskabernes Afsløning i Henhold til de paa det fælles Udenrigsbudget aarlig opførte Summer, Skrivematerialier og Exenser, Konsulernes og Vicekonsulernes Udgifter i de i § 119 Lit. a. b. og f omhandlede Embedsaanliggender, Inspektionsomkostninger, Vexelomkostninger, Trykningsomkostninger saabetsom Omkostninger til Indkjøb af Love, Blanketter m. m., som skulle tilstilles Konsulerne, samt tilfældige og usforudseede Udgifter.

§ 128.

Chefen for Udenrigsdepartementets Kameralafdeling forvalter Konsulskassen under Tilsyn af Ministeren for de udenrigste Anliggender, men paa eget Ansvar og i Overensstemmelse med den af Kongen særskilt udsærdigede Instruktion.

§ 129.

1. Oppebørselen af Konsulskassens Andel af de ved Konsulater og Vicekonsulater indskydte Konsulatsafgifter skal ved Hjælp af indkomne Skibslister revideres af Kommerce-Kollegiet, hvad Afgifter af svenske Fartøier angaar, og af den Norske Regjerings Departement for det Indre, hvad Afgifter af norske Fartøier angaar. Hvad der ved Gjennemgaaelsen anmærkes, meddeles Ministeren for de udenrigste Anliggender, som derover indhenter vedkommende Konsuls Forklaring.

2. Oppebørselen af Konsulskassens Andel af Afgifter ifølge Expeditionstaxten revideres af Udenrigsdepartementets Kameralafdeling.

§ 130.

Konsulskassens Regnskab skal føres for Kalenderaaret og bør være afsluttet for Udgangen af Marts Maaned i det paa følgende Aar. Umiddelbart efter Afsluttelsen oversendes Regnskabet, affattet i 2 Exemplarer, hvoraf det ene ledsages af samtlige Bilag, til den Norske Regjerings Departement for det Indre. Departementet, som beholder Dublet-Exemplaret, bør inden Udgangen af April Maaned tilbagefende det med Bilag forsynede Exemplar, som derpaa oversendes til Kammerretten. De Anmærkninger, som inden Kammerretten gjøres ved Regnskabet, tilligemed Vedkommendes i Anledning heraf indfordrede Forklaringer og Kammerrettens Be-

4 Novbr. slutning, skal af Ministeren for de udenrigske Anliggender besørges meddelt den Norske Regjerings Departement for det Indre.

§ 131.

Denne Forordning skal træde i Kraft den 1ste Januar 1887, fra hvilket Tidspunkt Instrux for de svenske og norske Konsuler paa udenrigske Steder af 20de April 1858 samt alle de Tid efter anden givne Bestemmelser, som stride mod denne Forordnings Forskrifter, ophøre at være gjældende.

Overgangsbestemmelse.

§ 132.

Den en Konsul i § 84 No. 1 givne Bemyndigelse til at optage beedigede Søforklaringer angaaende Stade eller Ulykkeshændelse, som er tilstødt svensk Fartoi eller dets Ladning, skal, indtil det ved Lov bliver bestemt, at saaledes afgiven Søforklaring skal have Gyldighed i Sverige, være indskrænket til de Tilfælde, i hvilke saadan Forklaring ifølge § 37 i den nugældende svenske Søfartslov med fuld Retsvirkning kan afgives for Konsul. Forovrigt skal § 39 i samme Lov vedblivende tjene til Efterlevelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

Givet paa Stockholms Slot den 4de November 1886.

Under Vor Haand og Rigets Segl.

Oscar.

(L. S.)

D. Richter.

Lehmann.

Udgiver: E. A. Wegmann.

Grøndahl & Søn's Bogtrykkeri.